NORAKSTS
Lieta Nr. A 420583810
Nr. A02097-11/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 5.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējai *I.Ļ.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Datu valsts inspekcijas pilnvarotajam pārstāvim *M.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *I.Ļ.* pieteikumu par Datu valsts inspekcijas 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.2-1/3690 grozīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 28.decembrī *I.Ļ.* (turpmāk– pieteicēja) iesniedza Datu valsts inspekcijai (turpmāk – Inspekcija) iesniegumu, kurā lūdza Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes */policijas iecirknis/* (turpmāk – Policija) amatpersonas saukt pie likumā noteiktās atbildības.

2010.gada 1.martā Inspekcijā saņemts pieteicējas iesniegums ar papildus informāciju pie 2011.gada 28.decembra iesnieguma.

2010.gada 1.martā Inspekcija ar vēstuli Nr.2-1/1350 informēja pieteicēju, ka nav pamata uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un saukt vainīgās personas pie likumā noteiktās atbildības, kā arī norādīja, ka Inspekcija ir beigusi pārbaudi, kura uzsākta, pamatojoties uz pieteicējas 2009.gada 28.decembra iesniegumu.

2010.gada 22.jūnijā Inspekcija nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.2-1/3690 (turpmāk – Lēmums) un Policijai vēstuli Nr.2-1/3691, kurā norāda, ka Policija ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 204.^{7}panta pirmās daļas pārkāpumu, bet tā kā pārkāpums ir maznozīmīgs Inspekcija atbrīvoja Policijas amatpersonas no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.pantu.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 15.martā saņemts pieteicējas pieteikums par administratīvā akta izdošanu, lūdzot Policijas amatpersonas administratīvi sodīt. Savukārt savos 2010.gada 22.jūlija pieteikuma papildinājumos pieteicēja lūdz grozīt atbildētāja Lēmumu un piemērot vainīgajām amatpersonām attiecīgā panta sankcijā paredzēto maksimālo sodu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 27.aprīlī saņemtajos rakstveida paskaidrojumos Inspekcija pieteikumu neatzīst.

Inspekcija norāda, ka uz pieteicējas 2009.gada 28.decembra iesnieguma pamata ir veikusi pārbaudi un nav konstatējusi datu apstrādes pārkāpumus. Savukārt attiecībā uz 2010.gada 26.februāra iesniegumu, kas ir 2009.gada 28.decembra iesnieguma papildinājums, lietas galīgais izskatīšanas termiņš ir pagarināts līdz 2010.gada 1.maijam, jo pieteicēja ir iesniegusi papildus informāciju un apsvērums, kuri iestādei iepriekš nebija zināmi, tādejādi Inspekcijai ir jāievāc papildus informācija. Līdz ar to Inspekcija vēl nav pieteicējai sniegusi

galīgo atbildi attiecībā uz pieteicējas datu apstrādes atbilstību Fizisko personu datu aizsardzības likumam.

Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 24.maijā saņemtajos Inspekcijas papildus paskaidrojumos par pieteicējas 2010.gada 22.jūlija pieteikuma papildinājumiem Inspekcija pieteikumu neatzīst. Inspekcija norāda, ka no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" (turpmāk – Psihiatrijas centrs) 2009.gada 16.oktobra izziņa Nr.01-14/9749 (turpmāk – Izziņa 1) un 2009.gada 24.novembra izziņa Nr.01-14/11526 (turpmāk – Izziņa 2), kas satur personas sensitīvos datus, tika iegūtas kriminālprocesa ietvaros, tādējādi Inspekcijai nav tiesības izvērtēt policijas rīcības atbilstību Fizisko personu datu aizsardzības likumam. Taču tika konstatēts, ka Izziņa 2 iegūta jau pēc kriminālprocesa izbeigšanas, tādējādi Inspekcija atsāka Policijas rīcības pārbaudi.

Inspekcija konstatēja, ka Policijai, lai izskatītu pieteicējas iesniegumus, nebija nepieciešamība saņemt Izziņu 2, līdz ar ko Policija izdarīja LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tomēr, Inspekcijas ieskatā pārkāpums ir maznozīmīgs, tādējādi Inspekcija nolēma Policijas amatpersonas atbrīvot no administratīvās atbildības. Inspekcija norāda, ka pieteicējai nav tiesības prasīt sodīt Policiju.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja savu pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā un pieteikuma papildinājumos norādītajiem argumentiem.

Inspekcijas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem. Papildus Inspekcijas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība iestādē nemaz nebija uzsākta, tādējādi Lēmumā kļūdaini norādīts, ka Policijas rīcībā konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs, un līdz ar to arī kļūdaini secināts, ka pārkāpums ir maznozīmīgs.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi tos kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka Lēmums ir atzīstams par prettiesisku un atceļams, bet pieteicējas pieteikums ir noraidāms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[6] Lēmums, ar kuru persona tiek sodīta saskaņā ar LAPK ir personai nelabvēlīgs administratīvs akts un kā tādam tam jāatbilst Administratīvā procesa likuma 67.pantam.

Administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

[7] Tiesa konstatē turpmāk norādītos lietas apstākļus.

[7.1] 2009.gada 28.decembrī pieteicēja iesniedza Inspekcijā iesniegumu, kurā lūdza iesniegumā minētās personas saukt pie likumā noteiktās atbildības. (lietas lapa 15-18)

[7.2] 2010.gada 29.janvārī Inspekcija nosūtīja Policijai vēstuli Nr.2-1/540, kurā lūdza sniegt informāciju, kāpēc bija nepieciešams iegūt no Psihiatrijas centra Izziņu 1 un Izziņu 2, kas satur pieteicējas sensitīvos datus. (lietas lapa 43)

[7.3] 2010.gada 2.februārī Inspekcija nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.2-1/575, ar kuru darīja zināmu, ka līdz 2010.gada 1.martam ir pagarinājusi atbildes sniegšanas termiņu uz pieteicējas 2010.gada 28.decembra iesniegumu. (lietas lapa 10)

[7.4] 2010.gada 10.februārī Policija nosūtīja Inspekcijai vēstuli Nr.20/10/14-2341, kurā dara zināmu, ka policijas lietvedībā atradās kriminālprocess Nr.12030004809, tādējādi,

lai pilnīgi, objektīvi un vispusīgi veiktu izmeklēšanu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 29.panta otrās daļas 1.punktu tika pieprasītas izziņas. (lietas lapa 45)

[7.5] 2010.gada 1.martā Inspekcijā saņemts pieteicējas iesniegums ar papildus informāciju pie 2011.gada 28.decembra iesnieguma. (lietas lapa 9)

[7.6] 2010.gada 1.martā Inspekcija ar vēstuli Nr.2-1/1350 informēja pieteicēju, ka nav pamata uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un saukt vainīgās personas pie likumā noteiktās atbildības, kā arī norādīja, ka ir beigusi pārbaudi, kura uzsākta, pamatojoties uz pieteicējas 2009.gada 28.decembra iesniegumu. (lietas lapa 11)

[7.7] 2010.gada 30.martā Inspekcija nosūtīja Policijai vēstuli Nr.2-1/1931, kurā lūdz sniegt informāciju, kādēļ Izziņu 2 pieprasīja jau pēc kriminālprocesa Nr.12030004809 izbeigšanas un materiālu nodošanas arhīvā 2009.gada 3.novembrī un kura ārējā normatīvā akta norma noteica šādas rīcības tiesiskumu. (lietas lapa 60)

[7.8] 2010.gada 30.martā Inspekcija nosūtīja pieteicējai vēstuli Nr.2-1/1933, ar kuru darīja zināmu, ka līdz 2010.gada 1.maijam ir pagarināts atbildes sniegšanas termiņš uz pieteicējas 2010.gada 28.decembra iesniegumu. (lietas lapa 59)

[7.9] 2010.gada 12.aprīlī Policija vēstulē Nr.20/10/14-6256 Inspekcijai paskaidro, ka 2009.gada 3.novembrī kriminālprocess Nr.12030004809 tika izbeigts. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 374.panta pirmo daļu visus ar procesu saistītos dokumentus glabā vienkopus kriminālllietā. Minētos dokumentus no tās drīkst izņemt tikai uz lēmuma pamata saskaņā ar minētā likuma normām. Tā kā 2009.gada 10.novembrī policijā no pieteicējas tika saņemti divi iesniegumi, pamatojoties uz Kriminālprocesa 373.panta trešo daļu tika uzsākta resoriskā pārbaude. Minētās pārbaudes ietvaros tika pieprasīta Izziņa 2, kas pievienota lietas materiāliem. Izskatot iesniegumus 2009.gada 22.decembrī tika pieņemts lēmums par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 373.panta pirmo daļu un 377.panta pirmās daļas 1.punktu. (lietas lapa 61)

[7.10] 2010.gada 20.aprīlī Inspekcija nosūtīja Policijai vēstuli Nr.2-1/2346, kurā norāda, ka Policija savā 2010.gada 12.aprīļa vēstulē Nr.20/10/14-6256 ir sniegusi informāciju par savas rīcības tiesisko pamatu, tomēr nav norādījusi un pamatojusi mērķi, vai un kāpēc bija nepieciešams iegūt Izziņu 2 par pieteicējas veselību, proti, kāda nozīme bija šai informācijai. Inspekcija lūdza paskaidrot, kāda nozīme pieteicējas iesniegumu izskatīšanā un lēmuma par atteikšanos uzsākt kriminālprocesu pieņemšanā bija Izziņai 2 par pieteicējas veselību un vai Policija visos gadījumos, kad izskata personu iesniegumus pieprasa no Psihiatrijas centra informāciju par šo personu (iesniedzēju) veselību. (lietas lapa 62-63)

[7.11] 2010.gada 29.aprīlī Policija vēstulē Nr.20/10/14-7581 Inspekcijai paskaidro, ka Policija tikai izņēmuma gadījumos pieprasa izziņas no Psihiatrijas centra, kad tas ir būtiski, lai objektīvi izvērtētu faktus, pieņemtu pareizu lēmumu un ir pamats šaubīties par personas veselības stāvokli. Pēc kriminālprocesa Nr.12030004809, kur bija Izziņa 1, izbeigšanas tika saņemti vairāki pieteicējas iesniegumi, kuru saturs un pašas pieteicējas uzvedība noteica to, ka šo iesniegumu izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai nepieciešama raksturojoša izziņa no Psihiatrijas centra. Savukārt pievienot Izziņu 1 no kriminālprocesa Nr.12030004809 nevarēja saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 374.panta pirmo daļu. (lietas lapa 106)

[7.12] 2010.gada 22.jūnijā Inspekcija pieņēma Lēmumu, ar kuru konstatēja, ka pārbaudes ietvaros iegūtā informācija no Policijas neapliecina, ka lai izskatītu pieteicējas iesniegumus, kas tika saņemti pēc kriminālprocesa Nr.12030004809 izbeigšanas, un pieņemtu lēmumu saistībā ar šo iesniegumu izskatīšanu, bija nepieciešama Izziņa 2. Līdz ar to Inspekcija konstatē, ka Policija, iegūstot Izziņu 2, pārkāpa Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 2.punktu un izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā. Inspekcija pamatojoties uz LAPK 21.panta pirmo daļu, atzina pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvoja Policijas amatpersonas no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu. (lietas lapa 70-71)

[7.13] 2010.gada 22.jūnijā Inspekcija nosūtīja Policijai vēstuli Nr.2-1/3691, kurā informē par pieņemto Lēmumu, proti, ka Policija, pieprasot Izziņu 2, ir izdarījusi LAPK

204.[7]panta pirmās daļas pārkāpumu, bet tā kā pārkāpums ir maznozīmīgs, vainīgās amatpersonas ir atbrīvojamas no administratīvās atbildības. (lietas lapa 107-109)

[8] Saskaņā ar LAPK 236.[10]pantu Inspekcija, cita starpā, izskata šā kodeksa 204.[7]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. LAPK 204.[7]pants paredz atbildību par nelikumīgām darbībām ar fiziskas personas datiem.

Tādejādi Inspekcijai pieteicējas iesniegums par Policijas amatpersonas rīcību, pieprasot izziņas Psihiatrijas centram, inspekcijai bija jāvērtē LAPK noteiktajā kārtībā.

[8.1] LAPK 238.[1]pants nosaka, ka saņemot pieteikumu vai citus materiālus par administratīvo pārkāpumu, šā kodeksa 247.pantā minētajām personām diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem viens no šādiem lēmumiem: 1) par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā; 2) par atteikšanos uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā; 3) par materiālu nosūtīšanu pēc piekritības; 4) par materiālu nosūtīšanu pašvaldības administratīvajai komisijai jautājuma izlemšanai par audzinoša rakstura piespiedu līdzekļu piemērošanu, ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais vecumā no 11 līdz 14 gadiem. Izņēmuma gadījumā šādu lēmumu var pieņemt desmit dienu laikā. Lēmumu var noformēt kā atsevišķu dokumentu vai rezolūciju.

Tiesa izvērtējot lietā esošos materiālus secina, ka Inspekcija nav tiesai iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu par LAPK 238.[1]pantā noteikto lēmumu pieņemšanu.

[8.2] LAPK 246.pants nosaka, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Protokolu nesastāda šā kodeksa 250.pantā norādītajos gadījumos.

Savukārt LAPK 250.pants neparedz, tiesības inspekcijai nesastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu.

LAPK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem [..].

Tiesa izvērtējot lietā esošos materiālus secina, ka Inspekcija nav tiesai iesniegusi konkrētai Policijas amatpersonai sastādītu administratīvā pārkāpuma protokolu par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 204.[7]pantā, tādejādi tiesai nav iesniegti pierādījumi par lietas apstākļiem.

[8.3] Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka Inspekcija nav tiesai iesniegusi lēmumu, ar kuru konstatēja, ka Policijas amatpersona ir izdarījusi LAPK 204.[7]pantā noteikto administratīvo pārkāpumu, un ar kuru nolemts Policijas amatpersonas izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot no administratīvās atbildības.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Inspekcija pieteicējai kā Policijas amatpersonu izdarītajā pārkāpumā cietušajai nosūtījusi Lēmumu, kurā paziņo par lēmumu atbrīvot Policijas amatpersonu no administratīvās atbildības. Pieteicēja minēto vēstuli ir uztvērusi kā administratīvo aktu, ar kuru pieteicējai kā cietušajai personai tiek atteikts saukt pie administratīvās atbildības Policijas amatpersonu. Tiesas ieskatā minētais Lēmums ir atzīstams par administratīvo aktu, ar kuru iestāde atsaka administratīvā pārkāpumā cietušajai personai grozīt vainīgajam piemēroto sodu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un lietas materiālos esošo saraksti starp Inspekciju un Policiju, kā arī lietas materiālos Inspekcijas norādīto, ka Policijas amatpersona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tiesa secina, ka faktiski administratīvā pārkāpuma lieta bija ierosināta un tā tika izskatīta, lai gan Inspekcija tiesai nav iesniegusi attiecīgus pierādījumus.

[8.4] Ņemot vērā, ka LAPK stingri nosaka, administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanas un izskatīšanas kārtību, bet Inspekcija to nav ievērojusi.

Administratīvā pārkāpuma protokols fiksē un pierāda lietas faktiskos apstākļus, personas viedokli, liecības un citus apstākļus. Tādējādi Inspekcijai, neesot tās rīcībā protokolam par administratīvo pārkāpumu, kā arī vainīgo personu paskaidrojumiem, cietušās paskaidrojumiem un citiem lietas materiāliem, kas būtiski lēmuma pieņemšanai, lēmuma pieņemšanas stadijā nebija pieejami pierādījumi, lai pareizi novērtētu situāciju un pieņemtu tiesisku un pamatotu lēmumu, proti, Inspekcija nevarēja pilnīgi un objektīvi izvērtēt lietas materiālus, lai konstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu kādas konkrētas amatpersonas rīcībā.

[8.5] Vienlaikus tiesa arī konstatē, ka Inspekcija kvalificējusi Policijas izdarīto pārkāpumu – Izziņas 2 pieprasīšanu no Psihiatrijas centra par pieteicējas veselības stāvokli, pēc LAPK 204.^{7}panta pirmās daļas.

Saskaņā ar LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, tas ir, jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 8.punktu informācija par personas veselību ir sensitīvi personas dati.

LAPK 204.^{7}panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas sensitīvajiem personas datiem, tas ir, jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas sensitīvajiem personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

Tādējādi secināms, ka Policijas amatpersona bija izdarījusi nevis LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, bet gan minētā panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, kas, sistēmiski tulkojot attiecīgo LAPK pantu kopumā, ir smagāks administratīvais pārkāpums.

Ievērojot minēto tiesa secina, ka Inspekcija, pieļauto procesuālo pārkāpumu rezultātā, ir nepareizi kvalificējusi Policijas amatpersonas izdarīto administratīvo pārkāpumu, proti, kļūdījusies materiālās tiesību normas piemērošanā, jo informācija par personas veselību ir uzskatāma par sensitīviem personas datiem, un līdz ar to pieņēmusi nepareizu lēmumu.

[8.6] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Inspekcija ir pieļāvusi būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas ir par pamatu lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā atcelšanai. Tādējādi Inspekcijas Lēmums par LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanu Policijas amatpersonu rīcībā, ir prettiesisks un šī iemesla dēļ atceļams.

[9] LAPK 239.panta 7.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

LAPK 37.pants nosaka, ka administratīvo sodu par šā kodeksa (..) 204.^{7} (..) pantā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā gada laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Tiesa konstatē, ka Izziņa 2 tika pieprasīta 2009.gada 27.novembrī (lietas lapa 61), tādējādi kopš Izziņas 2 pieprasīšanas brīža ir pagājis vairāk kā gads.

Ņemot vērā, ka attiecībā pret Policijas amatpersonām nebija uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par LAPK 204.^{7}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, kā arī to, ka ir pagājuši LAPK 37.pantā paredzētie termiņi personas saukšanai pie administratīvās atbildības, tiesa atzīst, ka attiecībā pret Policijas amatpersonām lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par izdarīto pārkāpumu vairs nevar iesākt.

Tādējādi, atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 3.punktam, Lēmums ir atceļams un lieta izbeidzama, bet pieteicējas prasījums par Lēmuma grozīšanu - Policijas amatpersonu sodīšanu, ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, kā arī LAPK 37.pantu, 239.panta 7.punktu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.Ļ.* pieteikumu par Datu valsts inspekcijas 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.2-1/3690 grozīšanu;

atcelt Datu valsts inspekcijas 2010.gada 22.jūnija lēmumu Nr.2 – 1/3690 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2011.gada 5.augustā.